

Zelený štvrtok – 18.4.2019

Si pripravený?

Pane Ježiší, hovor ku mne svojim slovom, aby som premenený kráčať po Tvojich cestách, niesol s Tebou kríž a stal sa s Tebou účastný víťazného života vo večnosti.

Marek 14:12-16 „V prvý deň nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, povedali Mu učeníci: kde chceš, aby sme Ti išli pripraviť hod veľkonočného baránka? I poslal dvoch učeníkov a povedal im: choďte do mesta, tam vás stretne človek, ktorý poniesie krčah vody. Choďte za ním a kam vojde, povedzte pánovi domu: Majster sa spytuje: kde je pre mňa sieň, v ktorej mám byť veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi? A on vám ukáže pripravenú veľkú dvoranu na poschodí, už vystrojenú. Tam nám ho pripravte. Učeníci vyšli a prídu do mesta, našli všetko tak, ako im povedal Ježiš. A pripravili hod veľkonočného baránka“.

Prípravy vrcholia. Sú rodiny, ktoré už majú všetko upratané, navarené, napečené, poumývané. Sú však aj také, ktoré sa nijako špeciálne nepripravovali a radšej si kúpili nejaký pobyt alebo výlet mimo domu. Či sme však pripravení alebo nie, veľkonočné sviatky sa dnešným dňom začali. Škoda len, že mnohí vnímajú veľkú noc iba z pohľadu pondelka, teda kúpačky, šibačky a návštev.

Dnešný text nám však tak trochu pripomína naše prípravy – aby bolo všetko ok, jedlo hotové, dom uprataný... Presne to robia učeníci, podľa Ježišových inštrukcií: chystajú hod veľkonočného baránka. Na tomto príbehu sú zaujímavé tieto detaily: neznáma domácnosť, do ktorej vedie neznámy muž s krčahom / poslušný pán domu, ktorý prenechá svoj priestor pre Ježiša Krista / príprava je veľmi dôležitá, ale podstata príde neskôr.

Ježiš mení životy ľudí až tak, že sa z úplne neznámeho muža stáva známy, hoci ho po mene z Biblie nepoznáme. Tradícia hovorí, že muž, ktorý niesol džbán vody a priviedol učeníkov na miesto, kde mali pripraviť hod veľkonočného baránka, bol evanjelista Marek. A keby to tak aj nebolo ten muž s džbánom má v celom príbehu - hoci je neznámy – veľmi dôležitým človekom. On totiž nasmeroval učeníkov na to správne miesto a Ježiš ho zjavne poznal, keď vedel, aké inštrukcie má dať tým, čo mali všetko pripraviť.

Možno si aj ty myslíš o sebe, že v celosvetovom meradle alebo dokonca pre Pána Boha nič neznamenáš. Pravdepodobne to vyplýva z postoja iných ľudí k tebe, možno z nedostatočného sebavedomia, možno z toho, že sa necítiš výnimočný alebo že máš nudnú prácu. V tomto príbehu však vidíme, že si netreba zúfať, stačí konať to, k čomu sme boli povolani, hoci je to len obyčajné

„nosenie džbánu“. *Pán Boh si nás vie použiť vo svojich plánoch spásy, aj keď sa nám zdá, že na prvý pohľad nič špeciálne nerobíme. On nás robí výnimočnými tak, že o tom ani nemusíme vedieť.*

Dnes, po Večeri Pánovej, sme vyslaní ku konaniu bežných a všedných prác. Zároveň však môžeme dúfať, nie: môžeme veriť, že aj keď nás iní nedokážu oceniť, aj keď máme nízke sebavedomie, aj keď sa necítíme výnimoční, či máme zamestnanie, ktoré neprináša požadované výsledky, aj vtedy nás Pán Boh používa na svoje plány a ciele. Ani nevieš ako môže tvoje „nudné nesenie džbánu“ zmeniť dejiny tohto sveta či životný príbeh nejakého človeka. **Len konaj verne to, k čomu si povolaný a Pán Ježiš ťa použije neslýchaným spôsobom.**

Ježiš dáva všetky predpoklady pre správny život a od nás vyžaduje poslušnosť, čoho príkladom je neznámy majiteľ domu, v ktorom Ježiš chcel večerať poslednýkrát so svojimi učeníkmi. Do Jeruzalema prichádzalo na veľkonočné slávnosti veľmi veľa ľudí. Domáci už boli zvyknutí, že počas sviatkov majú mať prichystané voľné miestnosti domu, aby pocestní mohli u nich jesť hod veľkonočného baránka. Zväčša to boli miestnosti na prízemí, ktoré domáci nevyužívali. **Lenže majiteľ domu prenechal Ježišovi a Jeho učeníkom svoju miestnosť, ktorú už mal pripravenú na večeru. Bola to horná sála v jeho dome. Tento muž sa teda obetoval kvôli Ježišovi a dal Mu to, čo malo patriť jemu.**

Možno si myslíš, že nemáš čo dať Božiemu Synovi. Že nie si dosť bohatý, slávny, majetný, nemáš nič v takom pomere, aby si sa s tým ešte mohol deliť. Lenže Ježiš nepotrebuje špeciálne veci, On chce náš život. Chce všetko to, čo máme – po stránke telesnej, duševnej i duchovnej. Chce nás samých, celých. Nielen odrobinku na sviatky či v nedele, nielen špeciálny čas na modlitbe či pri čítaní Božieho slova, nielen duchovné záležitosti, ale úplne, totálne všetko. ***To si vyžaduje obetavosť a oddanosť, vzdanie sa všetkého v prospech Krista. Iba v tomto prípade totiž platí, že ak sa aj všetkého vzdáme, oveľa viac získame.***

Večera Pánova nám pripomína, že Ježiš sa vzdal všetkého, čo mal a čím bol v náš prospech. A my máme urobiť to isté: „*kto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž na seba a nasleduje ma! Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho, ale kto by stratil život pre mňa, nájde ho*“ (Mt 16:24n). „*Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, či nám s Ním nedaroval všetko?*“ (Rím 8:32). **Neboj sa vzdáť sa všetkého v Ježišov prospech, dať Mu to, na čom ti najviac záleží, dať Mu k dispozícii svoj život v každej oblasti. On je pripravený ponúknuť ti viac.**

ako si vieš predstaviť. Veď keď sa na to všetko pozrieme, sú to iba smeti v porovnaní s tým, čo získavame v Ježišovi Kristovi a v Jeho diele záchrany.

Ježiš totiž dáva obsah tomu všednému, klasickému a robí špeciálnym to, čo bolo kedysi banálne, tak ako to urobil aj čo sa týka prípravy veľkonočného baránka. Príprava pesachovej večere bola klasická, poznali ju všetci židia a tradovala sa z pokolenia na pokolenie. Lenže táto bola zrazu výnimočná. Pretože význam všetkému namáhaniu dávala prítomnosť Ježiša a následné ustanovenie Jeho svätej večere. Príprava môže byť skvelá, ale najúžasnejšie je to, prečo sa človek trápi a všetko chystá. **Ježišovi učenici až neskôr pochopili, že všetko klasické robí Ježiš výnimočným a zvláštnym. Aj sederová večera dostala nový význam v Ňom, ktorý sa sám neskôr stal Baránkom obetujúcim sa za hriechy ľudí, aby ich zachránil z nebezpečenstva smrti.**

Aký je tvoj život? Nudný, nevýnimočný, ničím nezvyklý a nič v ňom nie je špeciálne? Možno si myslíš, že ani ty neoplývaš ničím zvláštnym. Na jednej strane je to pravda: sme len hlinené nádoby, možno krásne vizážou, ale naše vnútro je prázdne. Význam každej nádobe totiž dáva jej obsah, ktorý ju robí užitočnou a výnimočnou. Možno si váza, ale ak v tebe nie sú kvety, tak si len predmetom, na ktorý padá prach. Možno si tanier či miska, ale ak v tebe nie je jedlo, si prázdny a zastrčený niekde v skrini. Možno si fľaša či pohár, ale ak do teba niekto nenaleje vodu, potom si nepoužiteľný a zbytočný. ***Je jedno ako vyzeráme, nie je dôležité, aké máme zamestnanie, z akého prostredia pochádzame... Našou úlohou je nechať sa naplniť Božou láskou tak, aby sme – my, klasickí – boli špeciálni a mali svoje „využitie“ v tomto svete.***

Dnešná Večera Pánova nám pripomína, že Ježiš robí výnimočným obyčajný chlieb a víno z obchodu. Pripomína nám, že „za nás sa vydáva, za nás sa vylieva“, teda, že vďaka Jeho láske a obeti na kríži, sme my špeciálni a vzácní. A ak Mu dovolíme, On môže aj náš – nudný a obyčajný – život naplniť niečím výnimočným. **Nechajme Ježiša nech naplní naše srdce, náš život, našu prácu, našu rodinu, spoločnosť či cirkev svojou prítomnosťou a tak zo všedného urobí nádherné a vzácné.**

Ak sme na veľkonočné sviatky pripravení a všetko je v poriadku, je to skvelé. Len nezabudnime, prečo sme sa vlastne namáhali a kvôli čomu sme všetko pripravovali. Nezabudnime na to, že Pán Ježiš si nás môže použiť aj keď žijeme nezaujímavý život, len musíme verne konať svoju prácu. Nezabudnime, že ak Ježišovi všetko dáme, oveľa viac získame pre časný i večný život. A nezabudnime, že Ježiš robí všetko výnimočným a špeciálnym. Tam, kde je On, je život, láska, radosť, požehnanie a nádej večného života. Amen.